

22.12.11
11

CARTA
DEL
APOSTOL ST. PAU
ALS CRISTIANS DE ROMA

Traducció directa del original grec per
F. de P. CASTELLS

CARTA
DEL
APOSTOL ST. PAU
ALS CRISTIÀNS DE ROMA

Traducció directa del original grec per

F. de P. CASTELLS

BARCELONA

IMPREMPTA DE M. BERDÓS

Carrer de les Moles, 31 i 33

404786

CARTA

DEL

Apostol St. Pau als Cristians de Roma

(Traducció directa del original grec per F. de P. Castells)

CAPITOL I

1 Pau, esclau de Jesu-Christ, anomenat apóstol, apartat per a l'Evangeli de Déu, 2 que va prometre temps endarrera per medi de's seus profetes en les Escritures Santes, 3 pertocant al seu fill, Jesu-Christ Senyor nostre (lo qui eixí de la generació de David en quant a la carn, 4 lo qui sigué declarat Fill de Déu amb potencia, segons l'esperit de santetat, per la resurrecció de's morts), 5 per el qui rebérem la gracia i l'apostolat, per a l'obehiment de la fe en totes les nacions, per raó del seu Nom, 6 entre les quals hi sou també vosaltres, nombrats de Jesu-Christ:

7 A tots los qu'estáu en Roma, estimats de Déu, anomenats sants, gracia i pau tingau de Déu, lo nostre Pare, i del Senyor Jesu-Christ.

8 Primer, dono gracies al Déu meu, per Jesu-Christ, pertocant a tots vosaltres, de que la vostra fe se pregona per tot el mon. 9 Perquè me'n es testimoni Déu, a qui serveixo amb lo meu esperit en l'Evangeli del seu Fill, de que sense parar mai, faig memoria de vosaltres en mes pregaries, 10 demanat, per si fos qu'ara o mai, se m'obria camí, per la voluntat de Déu, per venirme'n amb vosaltres. 11 Puig vos desitjo veurer per a repartir entre vosaltres algún dó espiritual, per a confirmar-vos, 12 çó es, per a ser aconhortat junt amb vosaltres en la fe recíproca, de vosaltres aixís com meua.

13 Però no vull germans qu'ignoreu que moltes vegades m'haig proposat venirme'n amb vosaltres (encara *que* se me'n ha privat fins ara) per a tindre també algún fruit entre vosaltres, aixís com entre'ls altres gentils. 14 Als helenics i als bàrbres (1), a els sabis i a els no sabis, só debtór: 15 aixís, en quant a mí, *estic* llest per a predicar l'Evangeli fins a vosaltres els de Roma: 16 puig no m'avergonyo del Evangeli de Christ, perquè és la virtud de Déu per a la salvació de tothom qui creu: del jueu, en primer lloc, i també del helénic. 17 Perquè en això s'hi descubreix *la* justícia divina de fe

en fe segons ha sigut escrit: Altrament, l'*home* just viurà de *la* fe.

18 Perque l'ira (2) de Déu es descubreix desde'l cel sobre tota iniquitat e injusticia dels homes que retenen la veritat amb *la seva* injusticia; 19 desde que'l que se sab de Déu, està manifest entre ells, puig Déu los hi *ho* va manifestar. 20 Perquè les coses invisibles d'Ell, se percebeixen desde la creació del mon per les coses fetes que son entengudes, tant el seu poder etern com la divinitat, a fi que no'ls hi quedi *cap* excusa: 21 puig havent conegut a Déu no'l glorificaren com a Déu, ni *l'hi* donaren gracies; ants be s'envaneixeren en les seves enrahonades i s'enfosquí lo seu cor atontat: 22 dihent qu'eran sabis varen fer-se ximpls, 23 i varen cambiar la glòria del Déu incorruptible per la semblansa del imatge *d'un* home corruptible, i d'aucells, i quadrúpedes, i reptils.

24 Per lo qual també Déu va entregar-los a els desitjos dels seus cors, per a impuresa, per a que deshonresin los seus cossos ells amb ells, 25 los qui cambiaren la veritat de Déu amb la mentida *d'ells*, i veneraren i adoraren la criatura en lloc del Criador, el qui es benèhit per els sigles, Amen.

(1) o *extrangers*.

(2) o *càstic*.

26 Per això Déu los entregà a passions de deshonra, ja que les seves mullers cambiaren l'ús natural amb el *qu'es* fora a la naturalesa, 27 aixís com també'ls homes deixant l'ús natural de la dona s'encengueren es la lascivia d'uns amb altres, homes obrant amb homes indecencia, i rebent en sí mateixos la paga que calia al seu erro. 28 I en quant desaprobàren el tenir a Déu en el saber, Déu los entregà a un enteniment sense estima, per a fer les coses que no convenen, 29 estant omplenats amb tota *mena* d'injustícia, fornicació, dolenteria, cobdícia, malavolensa; farcits d'enveja, homicidi, bronquina, engany, malignitat; 30 rondinadors, detractors, aborreixedors de Déu, insolents, superbs, vanitosos, inventors de malesas, desobedients als pares, 31 homes sense seny, perfidiosos, faltats d'afecte, implacables, desapietats; 32 los quals reconeguent el judici de Déu, que'ls que practican aitals *obres* son dignes de mort, no solsament les fan, sino que se complauen amb quants les practiquen.

CAPITOL II

1 Per lo tant no tens *cap* excusa, oh home, tot *home* qui judica, per que en alló en que judiques al altre, te condemnes a tu mateix, puig

les mateixes coses practiques *tu*, el que judiques.

2 I sabém que'l judici de Déu es conforme a la veritat sobre els que les aitals *obres* practiquen. 3 ¿I comtes amb aixó, oh home, que judiques als que practiquen les aitals *obres* i les fas, que tu escaparás lo judici de Déu? 4 ¿O de les riqueses del seu efecte i paciència i magnanimitat en fas despreci, desconeixent que'l afecte de Déu te conduheix al arrepentiment? 5 Mes amb la teva duresa i cor tossut t'atresores per a tu mateix càstig (3) per al dia del càstig i de la manifestació del just judici de Déu, 6 el que donarà a cada hùsegons les seves obres: 7 d'una banda, als que àmb perseverancia en *el* ben obrar cercan glòria i honra, i immortalitat, la vida eterna; 8 mes de l'altra, als que mouhen brega, i no s'entregan a la varitat, entregant-se altrement a la injustícia, fellonia i enuitg: 9 tribulació i angunia de sobre de tot vivent humà que s'exercita en el mal, al juhèu, primer, i així mateix al helènic; 11 puig no *hi ha* parcialitat en Déu. 12 Perquè tots quants sense llei pecàren, sense llei han de esser destruïts. I tots quants pecaren dins la Llei, per la Llei seràn judicats, 13 (Perquè no *son* justos devant de Déu els oients de la Llei; mes *solsament* els

(3) o *ira*.

que practiquen la Llei en seràn justificats; 14 i en quant als gentils, els que no tenen *cap* llei en fent de son natural el que *marca* la Llei, tal i no tenint *cap* llei, son llei a si mateixos. 15 Els quals mostren l'obra de la Llei escrita en los seus cors, la seva consciència ajuntant *son* testimoni, i els enrahonaments d'entre ells mateixos, *be sia* recriminant o be defensant), 16 en lo dia quan Déu judicarà els secrets dels homes, segons lo meu Evangeli, per Jesu-Crist.

17 Tu *doncs*, si de nom te dius juhèu i t'apoyas amb la Llei, i et glories en Déu, 18 i conceixes la *seva* voluntat, i distingeixes *entre* coses que difereixen, (4) tenint l'ensenyansa de la Llei; 19 i *si* t'has cregut ser guí de cegos, llum dels *qu'estan* a les fosques 20 ensenyador dels que no saben, mestre de nens, tenint la fórmula de la ciència i la veritat en la Llei. 21 *¿Per què*, llavors, el que instrueixes al altre, no t'instrueixes a tu mateix? *¿Per què*, el que predikas que no's deu robar, robas? 22 *¿Per què*, el que dius que no s'ha de fornicar, forniques? *¿Per què*, el que fas fàstic dels ídols, saqueges sagraris? 23 *Per què*, lo qui glories en la Llei, deshonras a Déu amb violació de la Llei? 24 Puig el Nom de Déu es difamat per culpa vostra entre'ls gentils, segons ha estat escrit.

(4) *Lo bo i lo dolent.*

25 Per què d'una banda, la circumcisió t'aprofita, si practicas la Llei: mes altrament si ets violador de la Llei, la circumcisió teva's torna incircumcisió. 26 Si, doncs, la *gent* no circumcidada guarda els ordenaments de la Llei, la seva incircumcisió, *¿no'ls hi* tindrà el *mateix* compte que la circumcisió? 27 I l'incircumcisió que de *son* natural cumpreix la Llei t'ha de judicar a tu que per medi de la lletra i de la circumcisió *te fas* violador de la Llei. 28 Per que no'l qui *ho* apareix, es juhèu, ni la circumcisió es la que apareix en la carn; 29 sino'l qui *ho es* endintre d'ell, *es* juhèu; i la circumcisió *es la* del cor, en l'esprit, no en *la* lletra: l'alabansa del qual no ve dels homes, sino de Déu.

CAPITOL III

1 *¿Quina* doncs, es la ventatja del juhèu, o quin profit l'hi te la circumcisió? 2 Molt, de totes maneres: i en primer lloc el que l'hi foren encomenats els Oracles de Déu. 3 Perquè *¿qu'hi* fa que uns quants fossin descreguts? *¿El* seu descreure derogarà mai el crèdit de Déu? 4 De cap manera. Ans bé que sia Déu verídic i tothom fals, segons fou escrit:

Per a que sies justificat en tes paraules.

I vensis quant se't promou plet.

5 Mes si la nostra iniquitat recomena la justícia divina ¿que habem de dir? ¿Déu no es pas injust imposant cástig? (5) (Enrahono com a home) 6 De cap manera. Perqué si fos ¿com judicarà Déu el mon? 7 Puig si la veritat de Déu, amb ma falsetat, va sobreixir per a glòria d'Ell ¿com és qu'encara se m'ha de judicar a mi com a pecador? 8 i ¿com no dir segons se'ns disfama, i segons afirma certa gent que nosaltres diem,—Fem el mal per a que vingui el bé; la condemnació dels quals es ben justa?

9 ¿Qué doncs? ¿Nos afavorim? No, gens; puig abans havem acusat tan a juheus com a helènics, que tots estan baix del pecat, 10 segons ha estat escrit:

No hi ha cap *home* just ni un;

11 No n'hi a *cap* que compregui, no n'hi ha *cap* que requereixi a Déu;

12 Tots es varen desviar, tots plegats s'han fet ineptes:

No n'hi a *cap* que fassi el que cal *fer* no n'hi ha ni un.

13 La seva gorja es *una* tomba oberta;

Les seves llengues enganyen;

Sota els seus llavis *hi tenen* verí de serps;

(5) O *ira*.

14 La seva boca està plena de renecs i d'aspresa.

15 Los seus peus van lleugers a vessar sanc.

16 *tenen* arruïnament i miseria en els seus camins:

17 i *el* camí de la pau no'l varen conèixer.

18 No tenen temor a Déu per davant dels seus ulls.

19 Però *ja* sabem que tot quant la Llei diu, *ho* diu als *qu'están* dins la Llei, a fi de que tota boca es clogi i que tot el món vingui a ésser culpat en judici per Déu, 20 desque per les obres de la Llei no's justificarà cap persona. (6) en sa presència; perquè per medi de la Llei, *ve* la coneixensa del pecat.

21 I ara la justícia de Déu s'ha manifestat sense la Llei, estan testimoniada de la Llei i dels profetas; 22 la justícia, si, de Déu, per medi de la fe de Jesu-Crist per a tots els que creuen, puig no hi ha *cap* diferència: 23 ja que tots varen pecar, i están desposseïts de la glòria de Déu, 24 sen justificats d'*un* do, amb la seva gràcia, per medi de la *redemció* que *s'obté* en Jesu-Crist, 25 a qui Déu va proposar per a l'expiació, per medi de la fe en la seva sanc per a demostració de sa justícia, atesa la remissió dels pecats qu'hi preceheixen per la

(6) *Carn*, çó es, *rés* *humà*.

clemència de Déu; 26 per a demostració de la seva justícia en el temps d'ara perquè Ell fos just fins en justificar al *que's* de la fe de Jesús. 27 ¿Aont doncs, *alló* de gloriarse? Està exclòit. ¿Per quina mena de Llei, de les obres? No, sino per la Llei de la fe. 28 Doncs quedem que l'home es justifica amb fe, sense les obres de la Llei.

29 O be ¿es Déu, *Déu* dels juheus solsament? ¿no *ho es* també de gentils? Si, dels mateixos gentils; 30 al menos si *es* un sol Déu, lo qui justificarà a la circumcisió per *la* fe, i a l'incircumcisió per medi de *la* fe. 31 ¿Doncs *es* qu'invalidem la Llei per medi de la fe? De cap manera, sinó qu'establim la Llei.

CAPITOL IV

1 ¿Qué, doncs, direm d'Abraham, el nostre pare en quant a la carn, que va haver trobat? 2 Puig si Abraham va justificar-se per obres *fetes* té per gloriarsen, però no envers Déu. 3 Perquè ¿qué diu l'Escriptura? «I Abraham va creurer a Déu, i *això* se li va comptar a ell per justícia». 4 Més al qui treballa el sou no se li compta com de favor, sino per degut. 5 I el que no treballa però que creu en lo qui justi-

fica a l'ímpio, la fe se li compta per justícia. 6 Aixís com també David parla de la benaventurança de l'home a qui Déu li compte justícia, sens cap obra: 7 Benaventurats aquells a qui se'ls hi perdonaren ses ofenses, i a qui se'ls hi han tapat sos pecats. 8 Benaventurat l'home a qui el Senyor no li comptarà cap pecat. 9 ¿Aqueixa benaventurança, doncs, s'*obté* en la circumcisió, o també en l'incircumcisió? Perque diem que a Abraham se li va comptar la fe per justícia. 10 ¿Com, doncs se *li* va comptar? ¿Estant en la circumcisió, o en l'incircumcisió? No en la circumcisió, sino en l'incircumcisió; 11 i per senyal *en* va rebrer la circumcisió, sagell de la justícia de la fe que obtingué en l'incircumcisió: per a que fos pare de tots els que creuen en l'incircumcisió, a fi de que també a ells se'ls comptés la justícia. 12 i pare de la circumcisió, *ço és*, dels que no solsament son de la circumcisió, sino qu'igualmente segueixen les petjades de la fe del nostre pare Abraham estant en l'incircumcisió.

13 Perquè no *fou* per la Llei *que se li dongué* a Abraham o al seu llinatge la prometença que ell seria hereu del món, sino per la justícia de la fe; 14 puig si els de la Llei *son els* hereus, la fe s'és devanescuda i la prometença s'ha desmerit. 15 Perquè la Llei produeix *el* castig i ja que aon no hi ha llei, tampoc hi ha violació.

16 Per tant, *és* per fe, per a que *siga* per gràcia, a fi de que la prometença siga estable a tot lo llinatge seu, no solsament al que ho *és* en la Llei, sino també al que ho *és* en la fe d'Abraham, lo qual *és* pare de tots nosaltres, 17 (segons ha estat escrit: Perquè t'haig posat per pare de moltes nacions), devant de Déu, en qui cregué, el qui dona vida als morts, i que nombra les coses no existents, igual qu'existent: 18 el qual no haventi esperança va creurer amb esperança, per a que vingués a ser pare de moltes nacions, segons lo que se *li* digué: Així mateix té d'ésser el teu llinatge. 19 I no flaquejant en la fe, no va pensar en el seu cos que s'havia esmortuït (tenint enllà d'uns cent anys) i l'esmortament de la matriu de Sara; 20 i en la prometença de Déu no hi va discorrer amb desconfiança més bé va obtenir fortalesa en *la* fe, donant glòria a Déu, 21 plenament convençut de que'l qu'ha promès, *és* també poderós per fer-ho: 22 per lo qual, també, se *li* va comptar per justícia. 23 I no es va escriurer per ell solsament, que se *li* va comptar, 24 sino també per a nosaltres, els que se'ns ha de comptar, els que creiem en el qui va fer alçar a Jesús Nostre Senyor d'entre els morts, el qual fou entregat per els nostres delictes, i va resucitar per a la nostra justificació.

CAPITOL V

1 Havent sigut justificats, doncs, per *la* fe, tinguem pau envers Déu, per medi de Nostre Senyor Jesu-Christ: 2 per lo que així mateix havem obtingut admissió, per la fe, en aquesta gràcia en que'ns mantenim; i ens gloriem en l'esperança de la glòria de Déu; 3 i no solsament *això*, sino que'ns gloriem també en les tribulacions, coneixent que la tribulació fa obrar *la* paciència; 4 i la paciència, *la* proba; i la proba, *l'*esperança: 5 i l'esperança no fa vergonya, puix s'ha versat l'amor de Déu en els cors nostres per medi del Esperit Sant que se'ns ha donat. 6 Perquè Christo, quant encara nosaltres erem débils va morir pe'ls impios segons l'ocasió *assenyalada*. 7 Perquè amb prou feines hi hauria qui morís en comptes d'un *home* just, ja que'n comptes del bó potser que algú fins gosés morir. 8 Pero Déu recomana'l seu amor envers nosaltres en quant sent encar nosaltres pecadors Christo va morir en comptes de nosaltres. 9 Molt més, doncs, ara que havem sigut justificats per la seva sanc, nos salvarem del castic; (7) 10 puig si sent enemics nos reconciliàrem amb Déu per la mort del seu

(7) O *ira*.

Fill, molt més estant reconciliats nos salvarem per la seva vida; 11 i no solsament *això*, sino també nos gloriem en Déu per medi de Jesu-Christ, per el qual rebèrem ara la reconciliació.

12 Per això, fou aixís com el pecat va entrar al món per un sol home i per medi del pecat la mort, i així mateix la mort va emparsarse'n a tots els homes, en quant tots pecàrem:

13 Perque fins a la Llei hi hagué pecat en *el* món; però el pecat no's compta no havent-hi llei; 14 mes la mort va regnar desde Adam fins a Moisès, fins sobre dels que no pecàren del paregut de la transgressió de Adam, el qui és figura del qu'havia de venir.

15 Mes no'l mateix que'l delicte, igual fou l'afavoriment *diví*; puig si per el delicte d'un sol *home* va morir la multitut, molt més la gracia de Déu i el dó de gracia per un sol home, Jesu-Christ, fou abundós per a la multitut. 16 I tampoc com qu'un sol home hagués comés pecat, es lo que dóna Déu: puig el judici, si, *fou* d'un delicte per a condemnació, però l'afavoriment *ho fou* de molts delictes per a justificació. 17 Perque si amb el delicte d'un *home* la mort va regnar per medi d'ell sol, molt més els que reben l'abundancia de la gracia i el dó de la justicia regnaràn en vida per medi d'un sol, *qu'es* Jesu-Christ. 18 Aixís, doncs,

com per un delicte *vingueren les resultes* a tots els homes per a condemnació, aixís també per la justicia d'un sol, *venen* a tots els homes per a justificació de vida. 19 Perqué aixís com per el desobeiment d'un home la multitut se constituí en pecadors, aixís també per l'obeiment d'un sol home la multitud, s'ha de constituir en justos. 20 Més la Llei va introduirse per a que'l delicte aumentés. Més ahont va aumentar el pecat, fou més qu'abundosa la gracia; 21 per a qu'aixís com va regnar el pecat amb la mort, aixís també la gracia regnés per la justicia, per a vida perdurable, per medi de Jesu-Christ, Senyor nostre.

CAPITOL VI

1 ¿Qué hi direm, doncs? ¿Persistirem en el pecat per a qu'abundi la gracia? Ca, no's fa *això*. 2. Els qu'havem mort en el pecat ¿cóm encara hi viurem en ell? 3 O no sabem que quants havem sigut bateijats en Jesu-Christ, havem sigut bateijats en la seva mort? 4 puig havem sigut sepultats amb ell per morts en lo bateij, per a qu'aixís com Christo va resucitar dels morts per a gloria del Pare, aixís també nosaltres caminem en novetat de vida. 5 Perqué si havem sigut plantats al semblant de la

seva mort, aixís també ho serem *al semblant* de la seva resurrecció. 6 Reconeixent això, que'l nostre home vell es crucificat amb ell per a qu'es desfassi el cos de pecat per a mai més servir nosaltres al pecat. 7 Perquè'l qu'ha mort, queda justificat del pecat. 8 Y si morim amb Christo també creyem que viurem amb ell; 9 sapiguent ja que Christo resucitat dels morts, no morirà mai més, la mort no'l dominarà mai més. 10 Perquè'l qu'ha mort, ha mort envers al pecat, i el que viu, viu envers Déu. 11 Aixís també vosaltres considereu que vosaltres esteu morts envers al pecat, i vius envers Déu, per Jesu-Christ. 12 Que no regni, doncs, el pecat en lo vostre cos mortal amb obeïr els seus desitjos; 13 ni presentau els vostres membres instruments d'injustícia per a pecat, al contrari presentau-vos a Déu com vius dels morts i'ls vòstres membres instruments de justícia per a Déu, 14 porque'l pecat no vos dominarà, ja que no esteu baix la Llei, sino baix la gracia.

15. ¿Qué *hi ha* doncs? ¿Pecarem porque no estem baix la Llei si no baix la gracia? De cap manera. 16 ¿No sabeu qu'aquell a qui vos presentau per servidor per a obediencia, *l'hi* sou servidors, al qual obehiu, be sia al pecat per a mort, o be a l'obediencia, per a justícia? 17 Però gracies a Déu, puig *vosaltres* erau servi-

dors del pecat, mes obehireu amb el cor la forma de doctrina a la qual vos entregareu. 18 I havent-vos fet lliures del pecat, vos fèreu servidors de la justícia. 19 Parlo humanament per motiu de la flaqueza de la vostra carn; perquè aixís com entregàreu els membres vostres per servidors de l'impuresa i l'iniquitat, per a iniquitat, ara, presenteu els membres vostres per servidors de la justícia, per a santificació. 20 Perque quant ereu servidors del pecat, ereu lliures respecte de la justícia: 21 ¿quin fruit, doncs, en treieu aleshores de les coses de qu'ara vos en avergonyiu? Perque la fi d'aquelles coses *es* la mort. 22 Mes ara, havent-vos deslliurat del pecat, i havent-vos fet servidors de Deu, en teniu lo fruit vostre, per a santificació, i la fi *es* vida perdurable. 23 Perque la paga del pecat *es* la mort, però l'ataworiment de Déu *es* vida perdurable en Christo Jesus, Senyor nostre.

CAPITOL VII

1 O be, ¿no sabéu, germans (puig parlo amb els que reconeixen la Llei) que la Llei es amo del home per tot el temps que viu? 2 Perquè la dona, baix el marit, ha estat encarregada al marit, sent viu, per la Llei; però si 's mort el

marit, està deslligada de la Llei del marit. 3 Aixís es, doncs, que visquent el marit l'hi dirán adúltera si's fés d'un altre home; però si'l marit se morís, és lliure de la Llei, aixís es que ella no es cap adúltera en fent-se d'un altre home.

4 Aixís, germans meus, vosaltres també vareu morir per la Llei per medi del cos de Christo per aixís fervos d'un altre, *això es*, del que va resucitar d'entre 'ls morts, per a que donguessiu fruit a Déu. 5 Puig quan estabam en la carn, las afeccions d'aquells pecats *que eran* per medi de la Llei obraban en els membres nostres fent que duesin fruit per a mort. 6 Però ara, nos varem deslligar de la Llei, havent mort envers *alló* amb qué se'ns detenía, per aixís fer servei en novetat d'esperit, i no en vellesa de lletra.

7 ¿Qué, doncs, havém de dir? ¿que la Llei es pecat? De cap manera. Puig *jo no coneguí'l pecat* sino per medi de la Llei; com també la cobdicia no l'havía conegut sino que la Llei deia: «No cobdiciarás». 8 I'l pecat prenent ocasió, va fer obrar en mí per medi del manament tota mena de cobdicia: perquè sense la Llei el pecat *era* mort. 9 I jo vivía sense la Llei temps abans, mes en venint el manament, el pecat vingué a la vida i jo vaig morir. 10 I's va trobar que'l manament qu' *era* per a vida,

el tal en mí *era* per a mort. 11 Puig el pecat prenent ocasió, per medi del manament, va seduirme i per el seu medi va matarme. 12 Aixís es que la Llei, si, es santa, i el manament sant, just i bo.

13 Doncs, *aleshores* ¿lo bo a mi m'ha vingut a ser *la* mort? De cap manera. Sino que'l pecat per a que's declarés pecat, per medi de'l bo m'obrava mort per a fer el pecat excessivament pervers per medi del manament. 14 Perquè sabém que la Llei es espiritual, però jo so fet de carn, havent estat vengut *per estar* baix el pecat. 15 Puig lo qu'obro, no ho se be, perquè no el que vull, tal practico; sino el qu'aborreixo, tal faig. 16 Mes si el que no vull, tal faig, convinc en que la Llei *es* bona. 17 I ara ja no so jo qu'obro, sino'l pecat que te estada en mí. 18 Perquè sé qu'en mí no hi te estada (això es, en la carn meva) res bo: puig el voler-ho'l tinc present amb mí; però l'obrar el be, no trobo *que puga*. 19 Puig no faig el be que jo vull; mes el mal que no vull, això ho practico. 20 I si el que jo no vull, ho faig, ja no ho obro jo, sino'l pecat que te estada en mí.

21 Aixís es que en voler jo fer el be, trobo la Llei: Que tinc el mal present en mí. 22 Puig m'agrada la Llei de Déu, en quant al home de dintre *meu*. 23 Però'm miro un altre llei en els meus membres que lluita contra la llei de la

meva intel·ligència i que'm fa esclau de la llei de pecat qu'hi ha en els meus membres. 24 ¡Infelis home *que so jo!* ¿Qui'm deslliurará d'aqueix cos de mort? 25 En dono gracies a Déu per medi de Jesu-Christ Senyor nostre. Aixís es, doncs, que jo mateix en l'enteniment, si, observo la Llei de Déu, i en la carn a *la* llei del pecat.

CAPITOL VIII

1 Aixís qu'ara no *hi ha* gens de condemnació per a'ls qu'*están* en Christo Jesus, 2 perquè la Llei del Esperit de vida en Christo Jesús m'ha deslliurat de la llei del pecat i de mort: 3 puig lo que no podia la Llei, per quant era débil amb la carn, *va ferho* Déu, enviant al seu mateix Fill en lo paregut de carn de pecat, i per motiu del pecat va condemnar al pecat en la carn, 4 per a que l'ordenament de la Llei se complís en nosaltres els que no ens aviem segons la carn sino segons l'esperit.

5 Puig els qu'estan conformes amb *la* carn, tenen dalé per les coses de la carn; pero'ls qu'*ho están* amb l'esperit, per les del esperit. 6 Perquè'l dalé de *la* carn *es* la mort; pero'l dalé del esperit, vida i pau. 7 Per quant el dalé de la carn *es* hostile a Déu, puig a la Llei de Déu

nos'hi sotmet, ni tampoc pot. 8 I els que's queden en la carn, no poden plaurer a Déu.

9. Però vosaltres no estau en *la* carn sino en l'esperit al menos si l'Esperit de Dué té estada en vosaltres: i si algú no té l'Esperit de Christo, aquest no es pas d'ell. 10 I si *teniu* a Christo en vosaltres, aleshores el cos *es* mort per raó del pecat, i l'esperit *té* vida per raó de *la* justícia. 11 I si l'Esperit del qui va fer alsar a Jesus d'entre'ls morts, té estada en vosaltres, el qui va fer alsar a Christo d'entre'ls morts, també donará vida als vostres cossos mortals, per medi del seu Esperit que fa estada en vosaltres.

12 Aixís es doncs, germans, que som deutors *pero* no a la carn per a viurer segons la carn; 13 puig si vivim segons la carn, en devém morir; pero si amb l'esperit esmortaim els actes del cos, en viurem. 14 Perquè tots quants van encaminats del Esperit de Déu, aqueixos son fills de Déu: 15 ja que no vareu rebre l'esperit d'esclavitud per altre vegada viurer en temor, sino que vareu rebre l'esperit del afillament per lo qual esclamau, ¡Abba, Pare!

16 L'Esperit mateix fa de testimoni junt amb el nostre esperit, de que som fills de Déu. 17 I si fills, també hereus; hereus de Déu, si, i hereus junts amb Christo. 18 Perquè'm faig compte que les penes del temps d'ara *son* indignes de *comparansa* amb la gloria per venir

que s'ha de revelar envers nosaltres. 19 Puig l'afany de la creació *la* fa guaitar per la revelació de'ls fills de Déu. 20 Per que la creació ha estat sotmesa al desvaneixement (no del *seu* voler, sino per motiu del qui l'ha sotmés), amb esperança, 21 de que fins la mateixa creació ha d'ésser deslliurada de l'esclavitud de corrupció per la llibertat de la gloria de'ls fills de Déu. 22 Puig sabem que tota la creació plegada jema i pateix doïors de part, fins a l'hora d'ara; 23 i no solsament aixó, sino que fins nosaltres mateixos gemeguém dins de nosaltres, esperant l'afillament, la redemció del nostre cos. 24 Puig forem salvats amb esperança; i l'esperança que's veu, no es esperança: perquè lo que un veu ¿com encara espera ho? 25 I si esperàm el que no veiem, amb paciència ho esperàm.

26 I així mateix l'Esperit també *ens* ajuda en las nostres flagueses, ja que el qu'hauriam de demanar, segons se deu, no *ho* sabem; però l'esperit mateix intercedeix amb sospirs que no's declaran; 27 i'l qui examina'ls cors sab qui n'es l'intenció del'esperit, per quant, d'avins amb Déu, intercedeix per compte de'ls sants.

28 I sabem que'ls qu'estiman a Déu, totes les coses se'ls hi obran de plegat per a'l *seu* bé, *aixó es*, als que segons el propòsit hi son cridats. 29 Per que als que hagi reconegut per en-

devant, també va asenyalarlos per endevant, com conformables a l'imatje del seu Fill, per a qu'Ell fos el nascut primer, entremitj de molts germans. 30 I'ls qu'hagué assenyalat per endevant, també'ls va cridar, i als qui va cridar, també'ls va justificar, i als qui va justificar també'ls va gloriificar.

31 ¿Què, doncs, hi dirém amb aquestes coses? Si Déu *va* a favor nostre, ¿qui *anirà* en contra de nosaltres? 32 El qui no retingué ni tan sols al seu propi Fill, sino que va entregar-lo en compte de tots nosaltres, ¿com no'ns ha de donar també junt amb Ell totes les coses? 33 ¿Qui ha dé acusar als escollits de Déu? Déu *es* el qui'ls justifica. 34 ¿Qui *es* que condemna? Christo el qui ha mort i millor encara qu'ha resucitat, el mateix que s'està a la dreita de Déu, *es* el qui també intercedeix per compte nostre.

35 ¿Qui'ns separará del amor de Christo? ¿La tribulació o angunia, o persecució, o fam, o nuesa, o perill, o contell? 36 (Segons ha estat escrit: puig per causa teva se'ns mata tot el dia: se'ns fa compte com que sigam ovelles d'escorxador). 37 *No*, sino qu'en totes aquestes coses hi fem mes que vèncer per medi d'aquell qu'ens ha estimat *tant*. 38 Perquè n'estic persuadit que ni la mort, ni la vida, ni angels, ni principats, ni les coses presents, ni les del pervindre, ni *cap* poder, 39 ni lo alt, ni lo fons, ni

cap altre cosa criada, podrà separar-nos del amor de Déu qu'hi ha en Christo Jesus, Senyor Nostre.

CAPITOL IX

1 Dic la veritat en Christo, no vos enganyo; donantmen testimoni la meva consciència amb l'Esperit Sant, 2 de la gran tristor que tinc en el torment que no para en el meu cor, 3 (puig jo mateix voldria ésser excomunicat de Christo) per raó dels meus germans, els meus parents en quan a la carn: 4 els quals son israelitas: i seus *son* l'afillament i la glòria i els pactes, i la legislació, i el servici, i les prometenses. 5 D'ells en *son* els pares, i d'ells *es* Christo en quan a la carn, el qui es sobre totes les coses, Déu benehit per tots els segles. Amen.

6 Pero no es qu'ha mancat la Paraula de Déu, puig no tots els d'Israel, son el tal Israel.

7 Ni perquè son llinatge d'Abraham, *l'hi son* tots fills, sino que: Per Isaac se te'n dirà llinatge. 8 Aixó es, qué no els fills de la carn son fills de Déu, sino els fills de la prometença, que's compten com llinatge. 9 Perquè aquesta paraula ho es de prometença: Per aquesta temporada vindré, i Sara tindrà un fill. 10 I no solsament aixó, sino que Rebeca també en

havent concebut de un cert home, d'Isaac el nostre pare, 11 puig (quan encara no havian nascut *les nois* ni practicat res bó o dolent, per a que'l propòsit de Déu segons l'esculliment *fet*, se mantingués, no per obres sino per el qui fa el nomenament), 12 se li va declarar, que'l mes gran hauria de servir al més minyó, 13 segons a estat escrit: A Jacob vaig estimarlo, però a Esau l'haig menyspreuat.

14. ¿Què doncs, hi dirém? ¿*Què* potser *hi ha* injusticia en Déu? De cap manera. 15 Perquè a Moisés l'hi diu: Tindrè clemència al qui l'hi *tinga* clemència, i tindrè compassió del qu'*n* tinga compassió. 16 Aixís es, doncs, que no es del qui vol ni del qu'hi corra, sino de Déu que'ls hi te clemència. 17. Perquè l'Escriptura diu a Pharaó que: Per aquets mateix motiu vaig alsarte a tu, a fi d'ensenyar amb tu el meu poder, i a fi de que'l meu Nom siga publicat per tota la terra. 18. Aixís es, doncs que a qui vol li te clemència, i a qui vol l'endureix.

19 Tu em diràs, ¿aleshores com es qu'encara reny? ¿al voler seu, qui si ha d'oposar? 20 No obstant, oh home, ¿qui ets tu el que respostejas amb Déu? Potser el gerram dirà al qui l'ha obrat, ¿com es que'm vas fer aixís? 21 O ¿es que'l terrisser no t'è autoritat amb el fanc per a fer de la mateixa pastada un vas d'honra i un

que desmereixi? 22 I ¿que *hi fá*, si Déu volent ensenyar l'ira (*o càstic*), i per fer que's conegués el seu poder, va sofrir amb molta mansuetut els vasos d'ira (*o castic*) que s' havien enllestit per a destrucció; 23 i a fi de que's coneguessin les riqueses de la glòria d'Ell, *va mostrarles* en vasos de clemencia que d'abans havia preparat per a la glòria: 24 als quals també els ha nombrat, aixó es a nosaltres, no solsament els d'entre'ls juheus, sino també els d'entre'ls gentils? 25 Com fins en *la profecia* d'Osea diu:

Al que no era poble meu, l'anomenaré poble meu.

I a la que no haig estimat, estimada.

26 I succeirà que en el lloc ahont s'els hi deia: Vosaltres no sou poble meu; allà s'els anomenará fills del Déu viu.

27 I Isaias exclama en quan a Israel: Encara que'l nombre dels fills d'Israel fos igual que la sorra del mar, el sobrant s'ha de salvar. 28 Perquè compte complert i breu amb justícia; si, compte abreviat n'ha de fer el Senyor sobre la terra. 29 I com Isaias a dit abans: Sino que'l Senyor de'ls Exèrcits nos ha deixat llinatge, hauriem vingut a ésser com Sodoma, 'ns hauriem semblat a Gomorra.

30 ¿Que doncs, hi direm? ¿Que'ls gentils que no perseguien la justícia, han obtingut justí-

cia, i la justícia que's *producte* de la fe. 31 Pero Israel seguint *la* Llei no hi ha fet tret en la Llei de justícia. 32 ¿Per qué? Perque no *la cercaven* per fe, sino com que fos per obres: puig varem ensopegar amb la pedra d'Ensopec; 33 segons fou escrit: Veus aquí que poso a Sió *una* Pedra d'Ensopec i Roca d'Encall, i'l qui creu amb ella no s'en veurá avergonyit.

CAPITOL X

1. Germans, l'ànsia del meu cor i'l meu pregar a Déu a favor seu (d'Israel), es per a salvació. 2. Perquè'ls hi dono testimoni de que tenen zel de Déu, però no com amb coneixement; 3. puig no coneixent la justícia de Déu, i mirant d'establir la justícia d'un mateix, no s'han sotmés a la justícia de Déu.

4. Puig Christo *es* la fi de la Llei, per a justícia, per tothom que creu. 5. Perquè Moisès escriu de la justícia qu'*es* per la Llei que l'home qu'ha fet aqueixes coses hi *viurá* amb elles. 6. Però *de* la justícia de la fe en parla aixís: No dignis en lo cor teu, ¿qui s'en pujará al cel? aixó es, per a fer baixar a Christo; 7. o ¿qui baixará al abim? aixó es, per a fer alçar a Christo; d'entre'ls morts. 8. ¿Però que'n diu? La declaració está *ben* aprop teu: en la teva

boca i en el teu cor, això es, la declaració de fe que predicam: 9. Que si confesessis en el teu cor que Déu l'ha fet alsar d'entre'ls morts, te salvaràs. 10. Perquè's creu amb el cor per a justícia, i's confessa amb la boca per a salvació. 11. Perquè diu l'Escriptura: Ningú que creu en ella (*la Roca d'Encall*, vegis cap. IX: 33) se'n veurà avergonyit. 12. Perquè no hi ha cap diferència de juhéu ni d'helénich: puig el mateix Senyor de tots, es ric amb tots els que l'invocan. 13. Puig tot qualsevol qu'invoqui'l Nom del Senyor, se salvarà.

14. ¿De quina manera, doncs han d'invocar a *Aquell* en qui no cregueren? y ¿de quina manera creuran en *Aquell* de qui no n'han sentit *parlar*? y ¿de quina manera en sentirán *parlar* sense'l qui predica? 15. Y ¿de quina manera predicarán, si no se'ls enviés? Segons a estat escrit: ¡Qué bonics son els peus d'els que fan pregó de pau, dels que pregonen la Bona Nova! 16. Però no tothom ha escoltat amb submissió l'Evangeli (la Bona Nova), puig Isaiás diu: Senyor, qui va creurer el oit de nosaltres? 17. Aixís es que la fe ve del oir, i l'oir per la declaració de Déu: 18. Però dic ¿potser que no varen sentir *rés*? Si, ja que per tota la terra hi ha passat la veu de'ls, i fins els termes de la terra habitable, les paraules seves.

19. Però dic ¿potser no *ho* ha sapigut Israel? Primer, Moisès diu: Jo vos faré que tingau zelos de la que no m'es nació; amb gent sense seny, faré que us iréu. 20. I Isaiás es resolut y diu: Vaig ésser trobat dels que no'm cercaven; m'haig manifestat als que no'm requereixen. 21. Però en quant a Israel diu: Tot lo dia estigui allargant les mans meves envers una gent tossuda i contradictora.

CAPITOL XI

1. Dic, doncs, ¿potser Déu va llensar *a fora* al seu poble? De cap manera. Perquè jo també soc israelista del llinatge d'Abraham, de la raça de Benjamí. 2. Déu no va llensar al seu poble, el qual havia conegut des d'avants. O ¿no sabeu amb *l'història* d'Elias el que diu l'Escriptura, com intercedeix amb Déu en contra d'Israel: 3. Senyor, els teus profetas els varen assassinar i els altars teus els varen socavar; i a mi m'han deixat sol i em buscan la vida? 4. Però ¿que li diu lo respons diví? M'hi has deixat per a mi set mil homes els quals no varen doblegar el genoll a Baal. 5. Aixís mateix, doncs, fins en el temps d'ara n'han quedat uns quants per un esculliment de favor (o gràcia). 6 I si es de favor, ja no es per

obra, o sino el favor ja no es favor; però si es per obres, ja no es cap favor o sino l'obra ja no es obra. 7 ¿Qué, doncs? Lo qu'Israel va cercant, no ho ha hagut; però l'esculliment ho ha hagut; i'ls demés s'han empedreit, 8 segons s'ha escrit: Déu va donarls'hi un esperit d'ensopiment, ulls que no hi vegin i orelles que no hi sentin: fins el dia d'avui. 9 I David diu: ¡Que la taula seva els hi fagi de llaç, i de parany, i de maranya, i de retribuint: 10 que se'ls hi enfosqueixin los ulls per a que no hi vegin, i encorvals'hi d'un plegat l'espinada.

11. Die, doncs, ¿potser s'han entrebancat per a ferhi caiguda? De cap manera. Sino que amb la seva caiguda ha vingut la salvació als gentils per a fer qu'ells tinguin zelos. 12 I si la caiguda d'ells es la riquesa d'un món, i el minvar d'ells la riquesa dels gentils ¿quan mes ho *serà* l'emplenament d'ells? 13 Perquè parlo amb vosaltres, gentils, i per quant jo só apostol de gentils, alabo el meu ministeri; 14 *mirant* si de cap manera dongui zelos als de la carn meva i en salvi uns quans d'ells. 15 Puig si el desterro d'ells *fou* l'avinensa d'un món ¿que ha d'ésser l'arreglament, sino vida d'entre'ls morts? 16 I si el primer fruit es sant també *ho será* la massa; i si l'arrel es santa també ho serán les branques. 17 I si alguna de les branques varen esqueixarse, i tu sent

olivera borda vares ésser empeltada entre elles, i t'has fet participant de l'arrel i de la greixum de la oliva, 18 no siguis presumit amb les branques: i si et presumeixes *pensa que* no ets tu que sostens l'arrel, sino l'arrel a tu.

19 A les hores dirás. Les branques varen esqueixarse, per a que jo hi fos empeltat. 20. Be; varen esqueixarse per l'incrèdilitat *seva*; i tu et tens dret per la fe; no t'ensuperbeixis, ans be tem. 21 Perque si Déu no va planyer a les branques naturals, no fassi que tampoc te planyi a tú.

22 Vet aquí, doncs la bondat i el rigor de Déu: amb els qu'han caigut, si, rigor; però amb tu bondat, si permaneixes en la bondat, o sino, se t'haurá de tallar també. 23 I ells també si no permaneixen en l'incrèdilitat, s'els empeltará, puig Déu es poderós per empeltar-los de nou. 24 Perquè si a tu se t'ha tallat de l'olivera borda de natural, i se t'ha empeltat, fora de la naturalesa, amb una olivera bona çamb quant mes *motiu*, a aqueixos, les *branques* naturals, se'ls ha d'empeltar a l'olivera d'ells mateixos?

25 Puig no vos vull, germans, ignorants d'aquest misteri (per a que no sigau *massa* entesos en el concepte de vosaltres mateixos): que l'empedreiment en part li ha vingut a Is-

rael, fins a quan que hagi entrat l'emplenament dels gentils; 26 i *que* després tot Israel se salvarà, segons s'ha escrit: El deslliurador vindrà de Sió i remourà l'impietat d'Israel. 27 I aquest *és* el meu pacte amb ells, *per a* quan els hi tregui els pecats seus.

28 Per el que fa a l'Evangelí, *son* enemics, per motiu de vosaltres; però per el que fa a l'esculliment, son estimats per motiu del pares. 29 Puig que els afavoriments i el nomenament de Déu no *son* coses *de que* es penedeix. 30 Perquè aixís com també vosaltres en altre temps tossudejareu amb Déu i ara haveu obtingut clemència amb motiu de la tossuderia d'aquells, 31 així mateix aquells, ara, tossudejaren, a fi de que amb motiu de la clemència *tinguda* amb vosaltres, ells també obtinguessin clemència. 32 Perquè Déu els ha enclós a tots plegats en el desobeiment, per amb tots tenir clemència.

33 ¡Oh profunditat de *les* riqueses i *la* sabiduria i coneixement de Déu! ¡Quant impossible d'esbrinar *son* els seus judicis i impossibles de resseguir els camins seus! 34 Perquè ¿qui ha conegut la pensa del Senyor? o ¿qui s'ha fet conseller seu? 35 o qui li va donar *res* per endavant i li té de resquitar. 36 puig que d'Ell i per Ell, son totes les coses. Per Ell *siga* la glòria per els segles. Amen.

CAPITOL XII

1 Vos demano, doncs, germans, per els favors de Déu, que presenteu els cosos vostres per sacrifici, viu, sant, agradable a Déu, el vostre homatge racional. 2 I no vos conformeu amb aquest món, ans bé transformeu-vos amb el renovament de la vostre intel·ligència, a fi de que vosaltres pugau provar quina *és* la bona, i agradable, i perfecta voluntat de Déu.

3 Perquè dic (per la gràcia que va donar-se'm) a cada hu dels que hi ha entre vosaltres, que no es pensi ser massa, més enllà del que es deu pensar, sino que pensi, fent d'ésser discret, segons le mesura de fe que Déu va repartir a cada hu. 4 Perque aixís com en un sol cos *hi* tenim molts membres i tots els membres no tenen la mateixa obra, 5 així mateix els molts *que som* son un sol cos en Crist, i membres els uns envers els altres.

6 I tenint dons diferents segons la gràcia que se ens va donar: bé siga profecia *s'ha d'exercir* segons la proporció de la fe; 7 o bé ministeri (o el diaconat, això és, lo servici de l'iglésia) amb lo ministeri; o bé el que instrueix, amb l'instrucció; 8 o bé el que exhorta, amb l'exhortar: o el qui fa repartició, amb senzillesa; o el qui regeix amb llestesa; el qui fa *cap* acte de pietat, amb agrado.

9 L'amor *que siga* sense hipocresia; aborrint el dolent, agafant-vos del bo; 10 amics afectuosos els uns dels altres, amb estimació dels germans: preferint-vos l'un a l'altre amb honra; 11 amb les diligències no *hi sigau* deixats. En l'esperit *sigauhi* fervorosos; servint al Senyor; 12 en l'esperança joiosos; soferts en la tribulació; persistents en el pregar; 13 contribuint a les necessitats dels sants; exercint l'hospitalitat.

14 Beneïu a els que us persegueixen, beneïu i no maleïu; 15 goseu-vos amb els que gosan, i ploreu amb els que ploran; 16 tenint un mateix pensar els uns envers els altres, no pensant amb les coses altes, ans bé encaminant-vos amb *pensaments* humils; no vos feu *massa* entesos en concepte de vosaltres mateixos; 17 no tornant a ningú mal per mal; procurant coses bones per davant de tots *els* homes; 18 si fos possible, per la part vostre, tenint pau amb tots *els* homes; 19 no fent-vos justícia vosaltres mateixos, estimats, però doneu lloc al càstic (lo grec diu *ira*, vegi's, cap. IV: 15), puig que s'ha escrit: a mi'm toca el fer justícia, jo retribuiré; diu lo Senyor. 20 Si, doncs, l'enemic teu té fam, dónali menjar; si sedeja, dónali beure; perquè fent això li apilonas brases de foc al demunt del seu cap. 21 Fes que no te venceixi el mal, sino venceix al mal amb el bé.

CAPÍTOL XIII

1 Que tota persona se subordini a *les* autoritats superiors, puig no hi ha autoritat si no *procedeix* de Déu, i les que ho son, hi han estat posades per Déu. 2 Aixís és que els que s'oposen a l'autoritat, han fet resistència a lo que està disposat per Déu; i els que fan resistència n'han de rebre sentència en ells mateixos. 3 Perquè els que dominan, no son *cap* terror a l'obra bona, sino a la dolenta. I ¿vols no témer a l'autoritat? Fes el bo; i hauràs alabança d'ella. 4 Perque *és* ministre de Déu per a tú, per a *fer* el bé. Però si fessis el dolent, tem, perquè no du el contell sens motiu, ja que és ministre de Déu, el qui es revenja amb càstic (el grec diu *ira*, vegi's, cap. IV: 15), en el qui practica el dolent. 5 Per això *hi ha* necessitat de subordinar-se, no solsament per motiu del càstic, sino també per motiu de la consciència. 6 Perque per aquest mateix motiu *els hi* pagan tributs; puig *son* administradors de Déu que es cuidan d'això mateix. 7 Pagueu doncs a tot hom el *seu* degut: al qui tribut, tribut; al qui contribució, contriució; al qui temor, temor; al qui honra, honra.

8 No deixeu res a ningú, si no l'estimar d'uns als altres, puig que un que estima al

pròxim, ha complert *la Llei*. 9 Perque això: No fornicaràs, no mataràs, no robaràs, no llevaràs fals testimoni, no cobdiciaràs, i si *hi ha* cap altre manament, amb aqueixa expressió, se'n fa sumari, el de amaràs al teu pròxim com a tu mateix. 10 L'amor no produeix *cap* mal al pròxim; l'amor, doncs, *és* el compliment de *la Llei*.

11 I això, sabent lo temps, que ja és hora per nosaltres que hauriem d'alsar-nos del somni; ja que ara *tenim* la nostra salvació més aprop que quant varem creurer. 12 La nit va avançar, i el dia s'ha acostat: nos hauriem de despendrer, doncs, de les obres de la foscó, i vestir-nos amb les armes de la llum. 13 Hauriem d'aviar-nos amb decència com *que és* de dia, no amb farts i borratxeras, no amb concubinatges i actes disoluts, no amb renyina i zelos; 14 sino vestiu-vos del Senyor Jesu-Christ i *respecte* de la carn, no feu provissió per *els seus* desitjos.

CAPÍTOL XIV

1 Doneu acolliment al flac en la fe *però* no per pledejar amb qüestionaments. 2 *Hi ha* qui creu que ha de menjar de tot; però el que és flac menja llegums. 3 El qui menja que no menyspreu al qui no menja; i el que no menja,

que no judiqui al qui menja; ja que Déu li ha donat acolliment. 4 ¿Qui ets tu el que judicas al criat d'un altre? *Es* envers el seu amo que es tent dret o cau; però ja s'hi tindrà dret, perquè Déu és poderós per fer-lo tindre dret.

5 *Hi ha* qui fa més estima d'un dia que d'un altre dia, i qui en fa estima de tots; que cada hu se'n asseguri en el pensar d'ell mateix. 6 El qui fa cas del dia, en fa cas per al Senyor, i el qui no fa cas del dia, no'n fa cas per al Senyor. El qui menja, menja per al Senyor, ja qu'en dona gràcies a Déu; i el qui no menja, no menja per al Senyor, i en dona gràcies a Déu. 7 Perquè cap de nosaltres viu per ell mateix i ningú es mort per ell mateix; 8 perquè si vivim, vivim per al Senyor, i si ens morissim, som del Senyor. 9 Perquè Christo va morir i va vindrer a la vida amb aquest fi, que hagués lo domini de morts i de vius.

10 I tu ¿perquè judiques al teu germà? I tu també ¿com és que menyspreus al teu germà? Perque tots havem de presentar-nos al tribunal de Christo. 11 ja que s'ha escrit: *Cert* com jo visc, diu *el* Senyor, que a mi se'm doblegarà tot genoll, i tota llengua confessarà a Déu. 12 Aixís és, doncs, que cada hu de nosaltres ha de donar compte a Déu respecte d'ell mateix. 13 Ja no vos judiqueu més els uns als altres, doncs, sino *val* més que judiqueu d'això: el no

posar *cap* ensopec al teu germà ni *cap* maranya.

14 Haig sapigut i m'haig persuadit en *el* Senyor Jesus, que res *és* impur de si mateix; si bé per al qui es fa compte que *hi ha* res impur, a ell li *és* impur. 15 I si amb motiu de la vianda dones pena al teu germà, ja no t'avias amb amor; no fassis perdre amb la vianda teva a aquell en compte del qual ha mort Christo. 16 *Feu*, doncs, que no's disfami el vostre bé; 17 Perquè el regne de Déu no es pas menjar i beurer, sino justícia, i pau, i goig en l'Esperit Sant. 18 Perquè'l qui serveix a Christo amb aquestes coses, complau a Déu, i *es* estimat dels homes; 19 aixís, doncs, fem de seguir quant pertany a la pau i quant pertany a l'edificació d'uns amb altres. 20 No destrueixis l'obra de Déu per motiu de la vianda. Totes les coses *son* pures, *si*; però *es* dolent per l'home que menja per ensopec *dels demés*. 21 *Seria* de bon fer, no menjar carn ni beurer vi, ni fer res amb que'l teu germà hi pren ensopegada, o s'*hi* ofen, o s'*hi* fa flac. 22 Tu ¿tens fe? Tin-la per a tu mateix al davant de Déu. Beneït el qui no es judica ell mateix amb *elló* de que fa estima. 23 I el qui pledeja si menja s'ha condemnat, perquè no *ho ha fet* amb fe, i tot lo que no *ve* de fe es pecat.

CAPITOL XV

1 Més nosaltres els forts devém sufrir les debilitats de'ls flacs, i no complaurens a nosaltres mateixos. 2 Que cada hu de nosaltres complaui al seu pròxim per a be, amb edificació: 3 perquè Christo tampoc va plaurers a ell mateix sino que segons s'ha escrit: Los escarnots dels que t'escarnian, varen caurer sobre meu. 4 Perquè quantes coses han sigut escrites abans, han estat escrites per la nostra enseyança, a fi de que per medi de la resignació i del conhort de les Escriptures tingam esperança.

5 Y que'l Déu de la resignació i del conhort vos concedeixi'l pensar lo mateix entre vosaltres, segons *ho vol* Christo Jesus, 6 per a que gloriifiqueu al Déu i Pare de Nostre Senyor Jesu-Christ unaniment i amb una *sola* boca. 7 Per lo tan aculliu-vos uns als altres aixís com també Christo va acullir-vos a vosaltres per a gloria de Déu.

8 Més dic que Jesu-Christ s'ha fet servidor de la circumcisió per raó de la veritat de Déu per a establir las prometenses *fetes* als pares, 9 i de que els gentils gloriifiquen a Déu amb motiu de la *seva* clemència, segons s'ha escrit: Per aixó't confessaré entremitg de'ls gentils, i

salmejaré al Nom teu. 10 I un'altre vegada diu: Alegreu-vos, gentils, junt amb la gent seva. 11 I un'altre vegada: Alabeu al Senyor, tots los gentils, i lloeu lo totes les nacions. 12 I un'altre vegada Isaias diu: Hi haurà l'arrel de Jesahí i el qui s'alsa a regir els gentils. En ell els gentils tindran l'esperança. 13 I que'l Déu de la esperança vos ompleni de tot goig i pau en el *vostre* creurer fins a sobreixir d'esperança, amb poder del Esperit Sant.

14 I fins jo mateix, germans meus,estic persuadit respecte de vosaltres, de que també vosaltres, estau plens de bondat estant omplerts de tot coneixement; podent també esmentar-vos els uns als altres. 15 Més vaig escriure-vos tant resolut, germans meus, en part, per manera de fer enrecordarvos-en, per raó de la gràcia que se m'ha donat de Déu, 16 per a ésser ministre de Jesu-Christ als gentils, fent l'obra sagrada del Evangeli de Déu, per fer l'oferiment dels gentils acceptable, santificat per l'Esperit Sant.

17 Tinc doncs, per qué alabar-men Christo Jesus en quant pertany a Déu. 18 Per lo que no m'etreviré a enraonar de lo que Christo no ha operat per medi de mí per a l'obediència de'ls gentils, per paraula i obra, 19 amb la virtut de senyals i prodigis, amb el poder del Esperit de Déu. De manera que desde Jerusa-

lem i al voltant fins a l'Ilirico se m'ha omplenat del Evangeli de Christo. 20 I *haig trevallat* ambicionant l'evangelisar aixís: no aont se nombrava a Christo, per a que no construís sobre el fonement d'un altre, sino segons ha estat escrit:

21 Aquells a qui no se'ls hi hagué anunciat *res* pertocant a Ell, hi veuran, i els que no ne han sentit *parlar*, entendran.

22 Per el qual també se m'ha destorbat moltes vegades de vindre-men amb vosaltres. 23 Més ara no tenint ja cap més lloc per aquestes encontrades i tenint un gran desitg de vindre-men amb vosaltres desde molts anys, 24 quant fés que viatjés a l'Espanya m'en vindré amb vosaltres, perquè espero veureus de pasada i ser enviat allà per vosaltres, si primer me hagués satisfet en part de vosaltres.

25 Mes ara viatjo cap a Jerusalem, fent *un* servei als sants. 26 Perque Macedonia i Achaia varen tindre'l gust de fer una contribució per a els pobres d'entre els sants de Jerusalem; 27 puig varen tindre el gust *de fero*, i els hi'n son deutors: perquè si els gentils participen de les coses espirituals d'ells, dehuen també conferir'ls hi de les coses carnals. 28 En sent, doncs, qu'hagi fet aixó i els hi hagi consignat aqueix producte, m'en vindré per vosaltres cap a l'Espanya. 29 I se qu'en venintmen amb

vosaltres vindré amb emplenement de la benedicció del Evangeli de Christo.

30 Pero vos demano, germans, per nostre Senyor Jesu-Christ i per l'amor del Esperit, de ajudarme amb les vostres pregaries a Déu, a favor meu, 31 a fi de que se'm deslliuri dels perfidiosos de la Judea, i per a que'l meu servei per a Jerusalem siga acceptable als sants; 32 a fi de que vinga envers vosaltres en goig per la voluntat de Déu, i m'assossegui junt amb vosaltres. 33 I qu'el Déu de la pau siga amb tots vosaltres. Amen.

CAPITOL XVI

1 I vos recomano a la nostra germana Phebe que's servidora (o diaconesa) de l'iglesia qu'*hi ha* a Cenchrea, 2 que la rebau en lo Senyor de la manera que cal als sants i l'asistau en qualsevol cosa amb que us hagués de menester, puig qu'ella també fou auxili de molts, i fins de mi mateix.

3 Saludeu a'n Priscila i l'Aquila, coadjutors meus, 4 (los quals posaren los seus colls per la meua vida, i als qui no solsament jo los *hi'n* dono gracies, sino també totes les iglesies d'els gentils). 5 Així mateix *saludeu* a l'iglesia de casa d'ells. Saludeu al Epainet l'estimat meu,

que's les primeries de l'Achaya per a Christo. 6 Saludeu a la Maria, la que s'ha afeinat tan per nosaltres. 7 Saludeu al Andronic, i a la Junya, los meus parents i companys meus de cautiveri, los que son notables entre'ls apostols, los quals foren en Christo abans de mí. 8 Saludeu al Ámplias, estimat meu en lo Senyor. 9 Saludeu al Urbá, lo nostre coadjutor en Christo i al Eustaqui, l'estimat meu. 10 Saludeu al Apeles, probat en Christo. Saludeu als de *ca'l* Aristobol. 11 Saludeu al Herodiá, el meu parent, Saludeu als de *ca'l* Narcís que están en el Senyor. 12 Saludeu a la Trifona i a la Trifosa, les quals están trevallant per a el Senyor. Saludeu a l'estimada Pérsis, la qual s'ha afeinat molt per el Senyor.

13 Saludeu a En Rufo, l'escullit en el Senyor i a la seva mara, també meua. 14 Saludeu al Asincret, En Flegont, l'Hermas, En Patrobas, l'Hermes i als germans que *s'están* amb ells. 15 Saludeu a en Filolec i a la Julia i a en Nerci i a la seva germana; i a l'Olimpas i a tots els sants que *s'están* amb ells.

16 Saludeu vos els uns als altres amb un sant bes. Vos saluden les iglesies de Christo. 17 I vos prec, germans, que mireu als que promouhen desunions i escandols en contra de la doctrina que vosaltres aprengueru, i apartéu-*en*. 18 Perquè els tals no serveixen al Senyor

Nostre Jesu-Christ, sino els seus propis ventres i amb paraulades i alabis sedueixen els cors dels ignorants.

19 Puig la vostra obediencia s'ha corregut per tothom: així *es* que m'alegro en quan a vosaltres; pero vull que vosaltres sigau savis en quant al be, i purs en quan el mal. 20 Vos saludan En Timoteu, el coadjutor meu, i en Lluci i en Jasó i en Sosipater, els meus parents.

22 Jo Tarsi, el qui escrigué la carta, vos saludo en lo Senyor. 23 Vos saluda en Gaio, dispeser meu i de tota la iglesia. Vos saluda l'Erast, tresorer de la ciutat, i el germà Quart.

24 La gracia de Nostre Senyor Jesu-Christ *siga* amb tots vosaltres, Amen.

25 I al qui te poder per a forteir-vos envers lo meu Evangeli i la predicació de Jesu-Christ segons la revelació del misteri ocultat desde eterns segles, 26 mes are manifestat per medi de les Escripures profétiques conforme al ordenament del Déu etern, declarat a totes les nacions per a obeiment de la fe: al unic sabi Déu, *siga* la glòria per Jesu-Christ per els segles, Amen.

*Fou escrita des de Corinto als
de Roma, duta per la Phebe, dia-
conesa de l'iglesia de Cenchrea.*

